

Mouzovský žurnál 4

XVIII. ročník 2004

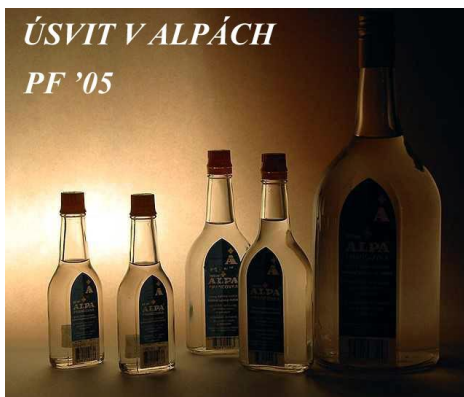
OBSAH

Návštěva ZOO	3
Výprava do ZOO v Praze	
Sjezd Vavřince	4
Tomova reportáž z tradičního sjezdu Vavřineckého potoka	
Cesta za měsícem	6
Reportáž z 19. ročníku akce Návrat	
K pramenům Labe	12
Velká podzimní výprava do Krkonoš	
Jak jsme se vydali do Alp	18
Slonova exkluzivní reportáž o dobývání Dachsteinu	
Uzlařská regata	21
Výsledky 6. ročníku Uzlařské regaty	
Informace a zajímavosti	23
Informace o akcích budoucích i minulých, zajímavosti	

← Obrázek na titulní straně:

Průzkumníci v Krkonoších

**Úspěšný rok 2005 bez
jakýchkoli náhražek
vám přeje redakce**

Nouzovský Žurnál, ročník XVIII, číslo 4

vyšlo 17. prosince 2004 v Kolíně - uzávěrka 12. prosince 2004
foto: Slon, Ještěř, Píďa, Kroky, Mártý, Šedá, archiv Průzkumník
číslo 1 vyjde v březnu 2005

internet: <http://www.pruzkumnik.cz>

e-mail: info@pruzkumnik.cz

NÁVŠTĚVA ZOO

Procházka pralesem

2. října 2004 zavítali Průzkumníci zase po letech do pražské zoologické zahrady. Jak bývá dobrým zvykem, když se jede do Prahy, bývá účast silně nadprůměrná. Tentokrát zřejmě padl rekord, protože počet účastníků překročil magickou padesátku. Dnes se z Kolína můžete dostat do pražské zoologické zahrady za pouhou hodinu. Vyberete si rychlík, který jede na holešovické nádraží, kde jste za 40 minut, a pak už si počkáte na autobus č. 112, který vás zaveze až k samotné ZOO. Nesmí vás ovšem být přes 50, protože pak máte problémy sehnat tolik lístků na autobus, vejít se do autobusu, atd.

V Praze Průzkumníky přivítala modrá obloha a sluníčko. Všichni byli zvědaví, jak to zde po povodních z roku 2002 vypadá. Nutno říct, že přestavba ZOO, která stále probíhá a ještě nějakou dobu probíhat bude, je pojata vskutku velkoryse a na úrovni. Nové pavilony jsou moderní, prosklené a kolikrát máte pocit, že jste exotickým zvířatům skutečně na dosah. Mnohdy to není pocit, ale skutečnost. Například některé malé opice se bez problémů prohánějí po cestách mezi lidmi. Podobně se mohou kdekoliv vynořit psouni - zvířátka připomínající trochu sysly, trochu zemní veverka, podle kterých se jmenuje nová nejmladší družina.

Náladu trochu pokazil odpolední déšť, ale jenom trochu. Všichni byli spokojeni, a až budou všechny nové pavilony dostavěny, určitě se sem vypraví znovu.

A tys utekla odkud?

Psoun - maskot nejmladší družiny

SJEZD VAVŘINCE

vypráví Tom

Neohrožená posádka v akci

Druhý víkend v říjnu (tentokrát 16. a 17. 10. 2004) se jako obvykle pořádalo vypouštění Vavříneckého rybníka. Po sobotním závodu se v neděli vodáci mohli projet 16 kilometrovým úsekem dravé říčky a pro tento rok symbolicky zavít vodu. Týden předem se dala dohromady skupina nadšenců, kteří se chtěli vydat do divokých vod a znovu si připomenout, co je to pádlo a zmáčené oblečení. Cílem bylo sjet na raftu z průzkumnického tábořiště na tábořiště T. K. Oregon (tímto jim děkujeme za zapůjčení vest a helem). A tak v 8:00 z Kolína vyrážela dvě vozidla. Osazenstvo tvořila posádka raftu ve složení Káča, Sysel, Aleš, Jeník, Tom a jako morální podpora týmu byla přítomna Kačka, Dudu, Sini a Sláva.

Na nouzovské louce nebylo zrovna vlídné počasí. Sluníčko nikde, zima a ve vodě málem plavaly kry. Staří páni, kteří v táborové jídelně provozovali svůj občerstvovací stánek, moc nevěřili, že se na trasu vydáme. Vody v korytě je spíše podstav oproti normálu. Výhoda je, že to teče pomaleji a nehrozí nebezpečí nějaké kolize ovšem nevýhodou je časté drnutí o kameny a

horší možnost manévrování. První přišlo na řadu nafukování raftu, při kterém jsme se zahřáli na provozní teplotu. Nezbylo než se rychle převléknout do vodáckého a vyrazit. Trochu nás zarazelo, že od rána nejezdí ty klasické davy vodáků. Než jsme vyrazili, projel slovy jeden kus!! První test naší dovednosti v podobě Gabčíkova je zachycen na fotkách. Trochu se musíme sehrávat, protože pádlovat umíme, ale spolu jsme takhle ještě nešli.

Na trase nás čekalo několik složitějších míst. Mezi klasikou na Vavříňáku patří podjízdní kmenů 50 centimetrů nad hladinou, brankoviště na Dakotě, kde jsou v cestě kameny a stromy, velké esíčko při cestě do Hryzel. To je nepříjemné, protože loď vyhodí na náběžné kmeny podporující proudění a hrozí protření gumy na válcích raftu. Ale zvládli jsme ho bez „vystoupení“. Zato na rovince vedoucí k pečekému táboru jsem se zasekli na kameni a všichni museli z lodi. Zatímco většina byla ve vodě do půli stehen, Sysel sebou plácnul do potoka po hlavě. No, alespoň jeden komplet mokrej, jinak by to nebyl Vavříňák.

Veselých příhod bylo ještě několik, ale další konkrétní popis cesty vynechám, protože to se musí zkusit. Co mě na letošním sjíždění opravdu zarazilo byla vodácká účast či spíše neúčast. Lze to připisovat chladnému počasí nebo vyspávání po veselé vodácké noci. Jeli jsme poměrně brzy a za celou dobu nepotkali ani jedno vodáka! Pro nás to bylo k nezaplacení, protože jsme si mohli vychutnat vše okolo sebe a neřešit další. Skutečně přepychová byla idyla, když vysvitlo slunce. Pasáže nad Dakotou více připomínaly podzimní Aljašku než Polabí. Nikde ani živáčka, jen zvuky přírody a hukot vody.

Protože akce byla více než úspěšná, příští rok pojede posádka zase a zřejmě přibudou další plavidla. Takže na druhý víkend v říjnu 2005 si můžete začít shánět neopreny.

Hraběcí rady na závěr

- ♦ Jestliže jste již zkušený vodáči, tuto pasáž klidně přeskočte.
- ♦ Vřele doporučuji helmu na hlavu. Letos mě zachránila, protože jsem něco rozprávěl otočen dozadu a při narovnání se mi 20 centimetrů před obličejem zjevil mostek na Budech. Byla to pecka, že jsem si ustlal naznak v raftu.
- ♦ Vesta je také dobrý pomocník a navíc skvěle hřeje, o tom by mohl Sysel vyprávět.

Tradiční Bufet u Starých pánů

- ♦ Neopren je pro táborníky stále trochu nadstandard, ale neoprenové kalhoty podstatně zvýší komfort a tepelnou pohodu jízdy. Neoprenové ponožky zase zajistí, že vaše palce na nohou nebudou mít všechny barvy duhy.
- ♦ Jedno pádlo navíc v lodi uvezete a máte jistotu, že při nečekané události, jakou ztráta pádla bezesporu je, máte po čem sáhnout.
- ♦ Nezapomeňte předvídat a do cíle si doručte servisní vůz se suchým oblečením a teplým čajem nebo jiným posilujícím nápojem.
- ♦ Vavříňák je klasifikován jako WW II. s několika místy WW III. a kaskádou WW V. v Toušicích z šestistupňové mezinárodní stupnice.

Posádka šťastně v cíli na tábořišti Oregonu

CESTA ZA MĚSÍCEM

19. ročník akce Návrat

vypráví Šed'a

Těžký údel běženců

19. ročník akce Návrat se konal z pátku na sobotu 22. - 23. října 2004. Začátek byl ještě dříve než loni - v 16:30, takže se objevují fámy o dalším zájezdu na Moravu. Tomu sice moc nenasvědčuje cena 50 Kč, ale třeba se Marian plácnul přes kapsu a přidal něco z oddílové pokladny. Počet účastníků je omezen na 20, protože jede jen Kosa mercedesem. Shodou okolností byl zájem nižší než v uplynulých ročnících, a tak konečný počet účastníků byl 15. Na dodávkový mercedes to bylo až až.

Kosa přijíždí před šestou hodinou. To už má Marian zalepené obálky a můžeme vyrazit. Vyjíždíme ještě za světla, ale uvnitř dodávky je to úplně jedno, protože je tam naprostá tma. I když krátce po rozjezdu to už tak nevypadá. Zvykly si oči, nebo se škvíry v karoserii poněkud rozeštopily?

Zanechme optimistických úvah. Kosa si s námi opět pohrává. Neodpustil si tradiční kolotoč po kruhovém objezdu. To už známe. Když ale pak Kosa změnil směr a začal kroužit doprava, vypukla panika.

Zkrátka Kosa už si za ta léta vybudoval taktiku na matení směru, takže jen podle zápachu jsme tušili že se pohybujeme někde poblíž Droždárny, a pak už jsme nevěděli vůbec nic.

19:20 - Sysel a Sláva byli vysazeni u Vilémovic. Čtou si Marianovu zprávu, že se mají dostavit do základny ČTU v lomu Na hřebenech u Lipnice nad Sázavou. Příložená je až nezvykle podrobná mapka okolí. Chvilku otáleli, ale pak po konzultaci s jízdním řádem v autobusové zastávce vyrazili z kopce směrem na Ledeč nad Sázavou.

19:25 - Vysazeni jsou Aleš a Jeník u Pavlova.

19:30 - Jsem vysazen a spolu se mnou Bětka a Sini. Dostáváme od Mariana obálku a mercedes odjíždí. Studujeme zprávu, i když s tím máme značné problémy, protože Sini, která papír drží, se třese zimou. No, třese je slabé slovo. Klepe se jak ratlík. Bětka mezitím zjišťuje, že ve zmatku popadla cizí batoh. Ukazuje se, že batoh patří Sini a jsou v něm věci na spaní a jídlo na sobotu.

Soustředíme se na zásadní otázku večera. Kterým směrem se vydat? Něco mi říká, nechoď za Kosou! Chtělo by to nejbližší křižovatku. V dálce jede auto. Pokud někam uhně, je tam křižovatka a půjdeme tam. Potvora neuhnulo. Auto projíždí kolem nás a my se vydáváme směrem, kde svítí víc světel, tedy proti směru jízdy výsadkového vozidla.

19:40 - Vysazeni jsou Dan a Kůzle, a i oni se

vydávají proti směru jízdy.

- Došli jsme do malé vesničky s názvem Opatovice, nicméně je tu křižovatka a směrovky jsou důležité. Jedna ukazuje na Leděč nad Sázavou, druhá na Světlou nad Sázavou. Sice netuším, na kterém jsme břehu Sázavy, ale protože Lipnice je mezi Světlou a Havlíčkovým Brodem, nemůžeme udělat chybu, když se vydáme do Světlé nad Sázavou. Odtud trefíme vždycky. Bětka to vidí spíše poeticky:

„Jdeme za měsícem.“

Obloha je jasná, měsíc nám svítí na cestu. Sini už se zahřála chůzí, a navíc v lese, kam se po chvíli noříme, je poměrně teplo.

19:43 - Sysel a Sláva dorazili do Ledče nad Sázavou. Chvilí se rozmýšleli, co dál, a nakonec zvítězilo rozhodnutí, že půjdou najít vlakové nádraží, kde bude určitě turistická mapa a ta jim poradí.

19:50 - Kamča a Tom jsou vysazeni na kopci u lesíka. Nevědí, kde jsou. Po otevření obálky, přemýšlejí, jestli lom na hřebenech je opravdu základna Lipnice, nebo je to nějaký chyták. Mapka je ubezpečuje, kam jít. Výsadekový vůz odjel a oni se vydávají na druhou stranu k nejbližším světlům.

20:00 - Kamča a Tom jsou v Kunemilu. Poetický název. Směrovky nabízí Leštinu u Světlé. Nakonec se rozhodují pro cestu z kopce do Světlé nad Sázavou, která je podle cedule 4 km daleko.

20:05 - Předposlední výsadek představuje dvojice Káťa a Ještěr. Kosa jim se škodolibostí sobě vlastní sděluje sladké tajemství, že mají nejhorší místo. Úspěšně jim tak nahání hrůzu. Ještěr navrhuje originální směr, lesem kolmo na silnici. Okamžitě dostává od Káti vynadáno (pozdější kontrola mapy potvrzuje, že větší křavinu nemohl vymyslet). A tak vyrážejí do kopce, ale nahoře ani světélko. Pokračují tedy na další vrchol, kde se konečně objevují světla vesnice.

20:10 - Dan a Kůzle jsou v Ovesné Lhotě. Zmocnili se mapy v telefonní budce a ukazují se, že tentokrát pravidlo nechodit za výsadekovým vozidlem neplatilo. Vracejí se zpět na místo výsadku, ovšem zde si cestu zpestřují zkratkou po polní cestě kolem lesa do nejbližší vesnice.

20:15 - Jako poslední výsadek jsou vysazeni Slon a Honza uprostřed lesa. Taktizují, kam se vydat. Mají sice na mysli základní poučku, nikdy nechoď za výsadekovým vozidlem, ale

na druhou stranu si říkají, že Kosa je vtipálek a tohle pravidlo také zná, tak proč by ho neporušil. Sázejí na jeho lumpárničky a vyrážejí za vozem. Nasazují velmi ostré tempo.

- Aleš a Jeník jsou v Ostrově a snaží se zorientovat podle autobusového jízdního řádu. Marně. Aleš má dneska špatný den, utrhly se mu hned dva knoflíky na kalhotách. Zatímco šel zjistit, kde vlastně Ostrov leží, Jeník sedí, píše deník a hledá do tváře upoceného politika KSČM. Plakáty komunistů jsou na vesnici asi úspěšné. Smrdí tu hnůj. Pokračují dále přes Vilémovice do Světlé nad Sázavou.

- Káťa a Ještěr dorazili do Malčína, což je jejich první setkání s civilizací. Nacházejí rozcestník, telefonní budku a v ní seznam. Ještěr z něj bere zbytek mapy. Orientují se, ale moc to nejde, jsou tam pouze větší města jako Havlíčkův Brod, Nové Město na Moravě, atd... Pokračují dál po silnici na Přeseku.

20:20 - Kamča a Tom jsou v Josefodolu. To už je kousek od Světlé nad Sázavou. Jdou docela svižně, aby do města došli co nejrychleji a nepotkali se s někým dalším. Před nimi se klátí nějaké postavy a svítí LED baterkou. Kamča a Tom se dohadují, který výsadek to může být. Za žádnou cenu nechtějí dát najevo zájem. Postavy se zajímají docela dost. Jsou totiž úplně cizí. O chvíli později Kamču a Toma zdržují závory, protože projíždí strašně dlouhý nákladní vlak. Ta minuta ztráty by je možná při vši vyrovnanosti mohla mrzet.

20:30 - Sysel a Sláva se pokochali, jak Leděč a zejména její most prochází rozsáhlou rekonstrukcí a na nádraží si prohlédli mapu. Ta jim docela pomohla, i když zdejší oblast byla zobrazena docela nešťastně v dolním rohu. Každopádně se rozhodli, že Sázavu překonají už v Ledči a půjdou po protějším hřebeni. Prošli se celou Ledčí, potkali nějakou omladinu, pár pankáčů a začali vystupovat na hřeben. Cesta nahoru byla krutá, a tak skoro na vrcholu ještě posvětili u samoobsluhy a konečně vyrázili z Ledče, kde strávili víc než hodinu.

20:35 - Jsme ve Světlé nad Sázavou. Pořád ještě nevíme, na kterém jsme břehu. Z této strany Světlou neznám.

- Dan a Kůzle se zkratkou po polní cestě dostali do Dolních Dlužin, následují Horní Dlužiny a pak hlavní silnice, ze které sešli. Ze zkratky se vyklubala zacházka.

20:40 - Slon a Honza jsou ve Skuhrově a netuší, kudy dál. Ke svému zděšení v místní autobusové zastávce zjišťují, že se měli držet obecných zákonitostí Návratu a nechodit za

- autem. Vracejí se tedy po stejné cestě zpět. Vědomí si velké a zbytečné časové ztráty, prokládají chůzi během.
- 20:45 - Kamča a Tom dorazili do Světlé nad Sázavou na přejezd u nádraží. Od nádraží jdou známou zkratkou podle vody. Tuhle trasu už na jedné výpravě šli. Na mostě přes Sázavu je potkává policejní auto. Nezastavuje, zdá se, že vypadají důvěryhodně. Další policejní auto je míjí v kopci do Závídkovic.
- 20:50 - Ocitáme se na náměstí ve Světlé nad Sázavou a už je jasné, že musíme překonat Sázavu, což není problém, protože hned pod náměstím je most. A tady už to známe, takže dál je to snadné. Dovolujeme si dokonce takový přepych, jakým je přímá cesta po turistické značce podél zámeckého parku a pak po polní cestě do Závídkovic. Silnice a auty máme plné zuby, ještě si jí užijeme dost.
- Dan a Kůzle jsou v Druhanově a pokračují dále do Světlé nad Sázavou.
- 21:15 - Jsme v Závídkovicích a dáváme si malou přestávku na jídlo a další záležitosti.
- 21:17 - Dan a Kůzle procházejí Bohušice. Světla je na dosah.
- 21:20 - Sysel a Sláva jdou chvíli nahoru, chvíli dolů, ale nic strašného. Skoro pořád mlha, stíhá se zima s teplem, ale jde se dobře. Vesnice jedna jedna za druhou - Veliká, Dobrovítova Lhota, Bilantova Lhota a Tepišovice.
- Slon a Honza dorazili do Lučic. Před deseti minutami s velkou slávou minulí místo svého výsadku. Ještě že je teplo, protože oba jsou už dost zpotení. Teď řeší menší dilema, zda vyrazit na jistotu do Světlé nad Sázavou, kam je to ovšem 9 km, a odtud by to už bylo jasné, neboť výpravu, která sem vedla před třemi lety, mají ještě v paměti. Je to ale příliš daleko, a tak vyrážejí na Okrouhlice.
- 21:21 - Káťa a Ještěř jsou v Přísece. Sice doufali, že je to Světlá nad Sázavou, ale aspoň už je v dále vidět. To je žene dál.
- 21:25 - Kamča a Tom procházejí Radostovice. Jdou dost rychlým tempem, po cestě zatím snědli jedno balení medvídků - prý nejlepší doping.
- 21:30 - Po dlouhé a strastiplné cestě lesem jsou Aleš a Jeník v Leštince. I tady smrdí hnůj. Začínají je bolet nohy, ale doufají, že jdou správně. Před chvílí je v serpentíně málem sejmul favorit. Asi byl nametenej, myslí si Jeník.
- 21:37 - Kamča a Tom odbočují z hlavní silnice do Humpolce na vedlejší. Čeká je velký kopepec, ale vědí, že už jsou u cíle. Tom chce stihnout čas pod dvě hodiny.
- Dan a Kůzle ve Světlé nad Sázavou na náměstí objevili mapu. Sklo je orosené, a tak je nejdříve musí otřít, aby vůbec něco viděli.
- 21:39 - Procházíme Radostovice a máme radost, jak nám to jde. Kousek za vesnicí se na silnici objevují cáry mlhy, ale měsíc nás stále vede správným směrem.
- 21:40 - Slon a Honza procházejí Valečovem a shodují se na tom, že zde bydlí asi pár slušné prosperujících podnikatelů. Stále drží velmi ostré tempo, ačkoliv už začínají cítit nohy.
- 21:48 - Aleš a Jeník se nacházejí u Nedomů před domem v obci Mrzkovice. Mezi sebou si říkají, že místní obyvatelé buď hodně mrskaj, nebo tu je hodně mrzáků.
- 21:50 - Kamča a Tom dorazili do areálu základny a ptají se po Marianovi. Nějaký cizí člověk vůbec neví, o koho jde, ale jeho přítelkyně je v obraze a haleká:
- „Tak to jste tady první!“
- Rozhlížejí se po ohni, který znamená cíl. Kde by byl jinde než tam, kde je ohniště. Drápou se po kamenech na plošinu nad lómem a trochu zadýchaní přepadají překvapěného Mariana s Kosou. Čas - rovné dvě hodiny.
- Káťa a Ještěř jsou ve Světlé nad Sázavou. Nacházejí směrovku na Humpolec, procházejí železniční trať u zcela prázdného nádraží a pokračují na náměstí. Tam nacházejí mapu za sklem otřeným od rosy. Je to jasné, někdo tudy šel před nimi (my víme, že to byli Dan a Kůzle pouhou čtvrthodinku před nimi). Pokračují dál přes most a odbočují na Závídkovice. Čekají je tmavé uličky a policajti v autě. Jsou bdělí, ale oni proklouzli.
- 21:55 - Slon a Honza jsou v Okrouhlicích, které je překvapují svou velikostí. Na chvíli se zastavují u hospody, kde Honzu oslovuje nástěnka místního fanclubu Sparty. V kontrastu s tím je hned ob nástěnku místních hasičů nástěnka fanclubu Slavie. Ani si pořádně neuvědomují, že po mostě překonávají Sázavu. U benzínové pumpy odbočují na Lipnici a ukazatel jasně říká 6 km. Únava o sobě sice dává vědět, ale údaj Lipnice 6 km ji opět zahání.
- Už jsme na očekávané křižovatce, kde odbočujeme na Lipnici. Opouštíme měsíc, který nás celou dobu spolehlivě vedl a vydáváme se do prudkého kopce. Cíl je blízko.
- 21:58 - Dan a Kůzle procházejí Závídkovice. Cestou potkávají policejní auto. Jen zpomalilo, ale hned pokračovalo dál.

22:07 - Sysel a Sláva jsou v Koňkovicích. Zastavili jim nějací kluci v malém volkswagenu a nabízeli jim, že je svezou. Sysel a Sláva se velice rádi vymluvili, že doopravdy nechtějí a že to už mají kousek. Jednak nechtěli podvádět a jednak netušili, kolik toho mají kluci v kvi.

22:10 - Aleš a Jeník jsou v Dolní Březince. Mají radost, do Světlé nad Sázavou chybí jen 2 kilometry. Teď potkali zřejmě prodejnu jeřábů, nebo veletrh Jeřábex, protože tam stojí asi pět kovových draků za sebou.

22:16 - Dorazili jsme na základnu a vyškrabali jsme se k ohništi, kde je cíl.

- Káťa a Ještěr procházejí Závidkovice a kochají se. Na lavičce na návsí vyklepává Káťa z boty šutr. Výborná záminka pro další svačinku.

22:17 - Dan a Kůzle jsou v Radostovicích.

22:20 - Slon a Honza odbočují z hlavní silnice na křižovatce před Krásnou Horou. Ukazatel hlásí Lipnice 4 km. Drží tempo, více funí, než mluví.

- Konečně Světlá nad Sázavou! Aleš a Jeník jsou šťastím bez sebe. Během čtvrtodinky nacházejí mapu.

„Šeďo třes se, jedem na vítězství!!!! Křižovatka je kus před námi, máme to v kapse,“ holedbá se Jeník.

22:30 - Slon a Honza jsou ve Svitávce a soudí, že místní silničáři si z nich dělají legraci, protože do Lipnice to jsou stále 4 km. Leč důležité je nepoddat se osudu.

- Káťa a Ještěr došli do Radostovic a mají radost, protože už je čeká jen odbočka na Lipnici a blízký cíl.

22:50 - Dan a Kůzle po chvíli zmatení nacházejí ohniště a jsou v cíli.

- Sysel a Sláva prošli Dolní Město a už je tu poslední křižovatka.

22:56 - Aleš a Jeník procházejí Závidkovice. Hučí tu lampa, ale důležitý je cíl a ten se blíží.

- Káťa a Ještěr hledají správnou odbočku

do lesa na základnu. A nacházejí. Po sto metrech následuje rozcestí.

„Tady to znám, tady jsem byl před deseti roky. Jdem doleva,“ hlásí Ještěr.

Raději situaci kontroluje na mapce a samozřejmě jdou špatně. Tak třicet metrů zpátky a pokračují správnou cestou.

23:05 - Slon a Honza jsou v Lipnici, cítí cíl už velmi blízko, nekoukají nalevo ani napravo a prakticky na jistotu míří z kopce dolů. Vzhledem k tomu, že oba již několikrát zažili, jak se dá přijít o místo jen kvůli pár minutám, dávají se opět do běhu. Pravdou je, že z kopce je běh pohodlnější než chůze.

23:14 - Slon a Honza dorazili do cíle.

23:17 - Káťa a Ještěr obcházejí hlavní budovu základny, ale nikde nikdo známý. Jen daleko na skále bliká ohýnek, tak k němu vyrážejí a záhy jsou v cíli.

- Aleš a Jeník jsou v Radostovicích a už jsou celí nedočkaví.

23:34 - Sysel a Sláva mají problém najít lom a trefit k ohni. Slávovi přestala svítit baterka a Syslovo blikátko nebylo to nejlepší k osvětlení. Lom sice našli, ale ne cestu, a tak bloudí kolem plotu až k velkému srázu. Sysel nutí Slávu, aby šel dál, ale Sláva odmítá. Obcházejí tedy lom z druhé strany a konečně nacházejí cestu dovnitř.

0:00 - Aleš a Jeník dorazili do cíle přesně o půlnoci, bohužel poslední.

Marian nám sice původně sliboval nevidané, ale z toho nakonec sešlo. Morava byla nedaleko, ale cíl většina z nás znala. O výsledku tedy rozhodovalo především místo výsadku a směr, kterým se účastníci po vysazení vydali.

V historické tabulce k zásadním posunům nedošlo. V první desítku se jen Ještěr posunul o jedno místo. Největší skoky jsou již tradičně ze zadních pozic, skokanem roku je Sini.

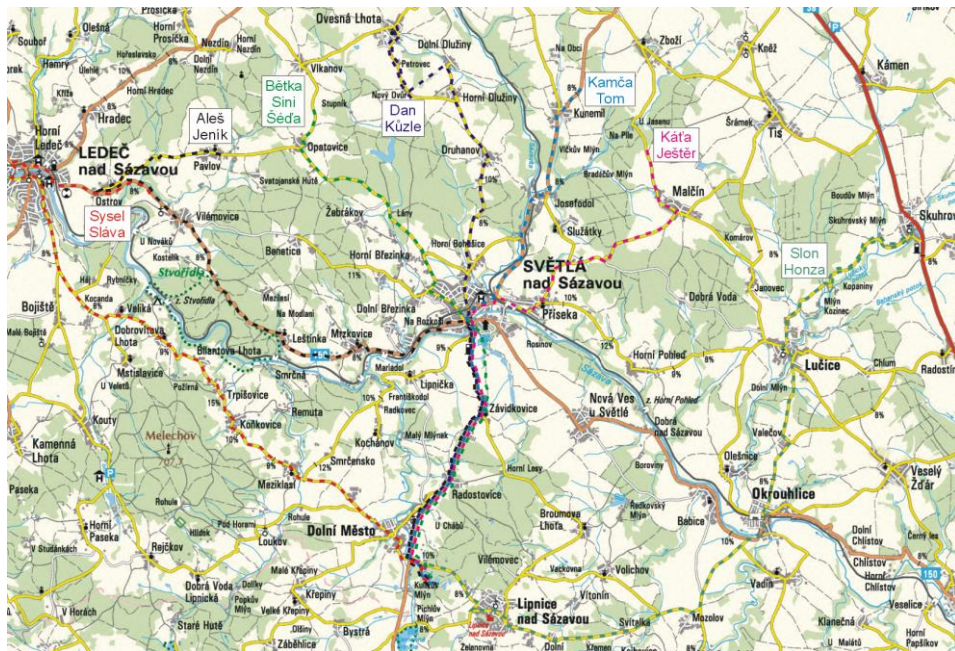
Příští ročník je jubilejní. Takže zase za rok.

Výsledky 19. ročníku 2004

		čas	délka trasy	body
1.	Kamča - Tom	2:00	11 km	10
2.	Bětko - Sini - Šeďa	2:46	12 km	9
3.	Slon - Honza	2:59	22 km	8
4.	Dan - Kůzle	3:10	16 km	7
5.	Káťa - Ještěr	3:12	14 km	6
6.	Sysel - Sláva	4:15	16 km	5
7.	Aleš - Jeník	4:35	18 km	4

Účastníci 19. ročníku akce Návrat v cíli putování na základně ČTU Lipnice nad Sázavou

Historická tabulka

1. (1.)	Šeďa	135	47. (46.)	Hop	12	93. (91.)	Pizi	6
2. (2.)	Slon	87	48. (47.)	Želva	11	94. (92.)	Blondča	6
3. (3.)	Tom	84		Špek	11		Kadajča	6
4. (4.)	Čert	69	50. (49.)	Jana G.	11	96. (94.)	Bublina	5
5. (5.)	Káťa	66	51. (50.)	Návro	10		Lenka (Stopaři)	5
6. (6.)	Šárka B.	58		Kocour	10		Záškrť	5
7. (7.)	Lucie J.	58		Pavel	10	99. (97.)	Hany	5
8. (9.)	Ještěr	55		Dana	10	100. (98.)	Žába	4
9. (8.)	Šárka V.	52		Ina K.	10		Jitka	4
10. (10.)	Buggy	49		Adéla	10		Samec	4
11. (11.)	Jaruška	47	57. (56.)	Pipi	10		Lenka P.	4
12. (12.)	Ještěrka	41		Anča	10	(-)	Jeník	4
13. (13.)	Mejla	40	59. (58.)	Amík	10	105. (102.)	Alena P.	4
14. (14.)	Janinka	39	60. (59.)	Jarda K.	9	106. (103.)	Lenka Š.	3
15. (16.)	Sláva	37		Kuba U.	9		Honza (Barbucha)	3
16. (15.)	Dáša	36		Hardy	9		Vejdča	3
17. (20.)	Aleš	33		Pedro	9		Eva B.	3
18. (17.)	Bobr	31		Navys	9		Píďa	3
19. (24.)	Sysel	31		Soptík	9	111. (108.)	Haky	3
20. (18.)	Starosta	30		Hanka D.	9		Hykšák	3
21. (19.)	Vojín	30	(-)	Běťka	9	113. (111.)	Věra	3
22. (27.)	Dan	29	68. (66.)	Haňára	9		Ufon	3
23. (29.)	Honza H.	29	69. (67.)	Kopyto	8		Barys	3
24. (21.)	Martina F.	29		Jirka	8	116. (114.)	Lucka D.	3
25. (34.)	Kamča	28		Lukáš	8		Petr	3
26. (22.)	Čmelák	28		Prcek	8	118. (116.)	Mirka	3
27. (31.)	Kůzle	27		Kokos	8	119. (117.)	Martina	3
28. (23.)	Dodo	26	74. (72.)	Mary	8		Jarda	3
29. (25.)	Helča	25	75. (73.)	Čombe	8	121. (119.)	Dušan	3
30. (26.)	Kosa	24	76. (74.)	Cvrček (Ž. Kvít.)	7	122. (120.)	Myška	3
31. (28.)	Blondčák	22		Gogo	7		Máček	3
32. (30.)	Kuba D.	21		Radek	7	124. (122.)	Cvrček (Stopaři)	3
33. (32.)	Lenka Št.	20		Dibi	7	125. (123.)	Krteček	3
34. (33.)	Zbyněk	18		Martina K.	7		Marian	3
35. (35.)	Pitras	18		Fanas	7	127. (125.)	Jerry	3
36. (36.)	Zuzka H.	18		Honza K.	7		Robert	3
37. (37.)	Miša	17		Smahňák	7	129. (127.)	Terezka	3
38. (38.)	Herouš	17		Holcmoš	7	130. (128.)	Koza	2
39. (39.)	Mech	16		Lasse	7		Andrea	2
40. (40.)	Ála V.	14		Miniry	7	132. (130.)	Luboš	1
41. (41.)	Kesřa	14		Sáťa	7		Ivana	1
42. (42.)	Číslo	13	88. (86.)	Baterka	7		Skyslo	1
43. (43.)	Štěně	13	89. (87.)	Komár	7		Kuře	1
44. (108.)	Sini	12	90. (88.)	Martina (Stopaři)	6		Vilík	1
45. (44.)	Koko	12		Zuzana Č.	6		David	1
46. (45.)	Káče	12		Cvrček (P. K.)	6		Jana	1

Pozn.: Při rovnosti bodů rozhoduje nejvyšší dosažené umístění.

Červeně jsou označeni letošní účastníci.

V závorce je uvedeno umístění po loňském ročníku.

K PRAMENŮM LABE

Špindlerův Mlýn v pátek ráno

Říká se, že každý Čech by měl jednou vystoupit na horu Říp. Stejně tak můžeme říct, že každý Koliňák by měl aspoň jednou vystoupat k prameni Labe. Ideální příležitost se naskytla Průzkumníkům na velké podzimní výpravě. Tom zajistil chatu průmyslovky ve Špindlerově Mlýně - Labské. Protože byl státní svátek a ve škole prázdniny, mohli zde strávit celé čtyři dny. Za takovou dobu už se dá podniknout ledacos.

Ve čtvrtek 28. října 2004 se Průzkumníci scházejí v 8:30 na nádraží. Počasí je už dlouho stejné. Zatažená obloha, mlhavo, ale poměrně teplo. Jenže Krkonoše jsou hory a ty umí být nevyzpytatelné. Proto s sebou všichni mají zimní bundy.

Průzkumníci odcházejí na 5. nástupiště, kde nastupují do starého pantografu.

„Tímhle jedeme na hory?“ ptá se nevěřícně Slon zmlsaný z přímého rychlíkového spojení na Jedlovou.

Cestovat vlakem do Krkonoš není zrovna ideální. Časově to sice vyjde zhruba stejně jako do již zmíněných Lužických hor, ale musíte několikrát přestupovat. První přestup Průzkumníci ab-

solvovali už ve Velkém Oseku, odkud je odvezl osobní vlak do Chlumce nad Cidlinou. Zde po vystoupení zažili hned několik překvapení. První bylo, že na první koleji stojí parní vlak, a druhé, že jejich vlak nejede, protože se porouchal motorový vůz. Náhradní spoj jede až za hodinu. Nedá se nic dělat, i to se stává. Nutno říct, že zdejší pan výpravčí se staral o informovanost cestujících velice dobře.

Průzkumníci se tedy začali zajímat o parní vlak. Ukázalo se, že jde o předvolební akci ČSSD. Z kovboje v širáku se vyklubal kandidát do krajského zastupitelstva. Rozdával vizitky, tužky a dětem balóčky. Všechno se dalo zužitkovat. Jeník si na vizitku nalepil vlastní fotografii a prohlásil, že bude kandidovat za oddílovou stranu KDU (Klémova demokratická unie). Menší děti si hrály s balóčky, zatímco větší zkoumaly parní lokomotivu. Všechny uchvátila Tedova náladová fotografie páry (celý obrázek bílý). Zatím Slon, který toho po ránu ještě moc neshněl, si odskočil do restaurace a za volební tužku dostal slevu. Tomu se říká obchod. Vzhledem k výsledku ČSSD ve volbách, kdo ví, jestli by za

dva týdny dostal vůbec najíst.

Po nějaké době lokomotiva zahoukala, vypustila páru a celý ten cirkus se vydal do Nového Bydžova. Ať už celé předvolební snažení probíhalo jakkoli, jisté je, že ČSSD dopadla právě jako ti sedláci u Chlumce. S hodinovým zpožděním se vydali na cestu i Průzkumníci. Malý motoráček je odvezl do Ostroměře, kde už čekaly další dva vlaky, až přijede opožděný vlak z Trutnova. Za chvíli vlak přijel s náhradní lokomotivou v čele. Cestující přestoupili a vzápětí podal místní výpravčí heroický výkon, když vypravil během pěti vteřin tři vlaky. Pak i Průzkumníci nastupují do svého vlaku. Překvapení zažila Kačka. Chtěla nastoupit právě v okamžiku, kdy lokomotiva najela na čelo vlaku, a dvě ve vagónu jí uhnuly doslova před nosem.

Pak už všechno probíhalo hladce. V Kunčicích byl připraven motoráček do Vrchlabí a z Vrchlabí jel po půlhodině čekání autobus do Špindlerova Mlýna.

„Jet za jeden den pěti vlaky a jedním autobusem, to tu ještě nebylo,“ konstatoval Slon.

V Labské ještě absolvovali pěšky strmý kopec a pak se ubytovali na chatě. Odpoledne se ještě vydali na krátkou zdravotní vycházku, aby si zvykli na zdejší kyslík a nadmořskou výšku. Procházku Miša zpestřila několika hrami.

V pátek se vydali na túru. Cíl byl jasný - pramen Labe. Oblaha byla sice zatažená, ale na severu v horách se začínaly trhat mraky. Začátek každé vysokohorské túry je neveselý, pořád do kopce. Odměnou Průzkumníkům bylo sluníčko, které je přivítalo u Harrachovy skály nedaleko Horních Míseček. Okolní kopce ještě zahalovaly mraky, ale i ty se postupně rozpouštěly. Když kolem poledne vystoupali na Vrbatovu boudu, po mracích už nebylo ani památky. Jen mlhavá čára na jižním obzoru dávala tušit, že leckde v nížinách díky inverzi asi tak pěkně nebude.

Na Vrbatově boudě už měli to nejhorší stoupaní za sebou. Rádi byli především čtyři nejmladší Psouni, pro které to byl opravdu velký sportovní výkon. Po vydatné svačině se vydali k Labské boudě. Cesta vedla kolem starého vojenského bunkru, který samozřejmě nemohli minout bez povšimnutí. Je to tak vždy. I děti, které před chvílí lezly únavou málem po čtyřech, se vrhají do bunkru a lezou všude kam se dá. Slon vylezl zezadu po valu na střechu bunkru a předvádí své taneční variace.

„To je taneční parket,“ pochvaluje si.

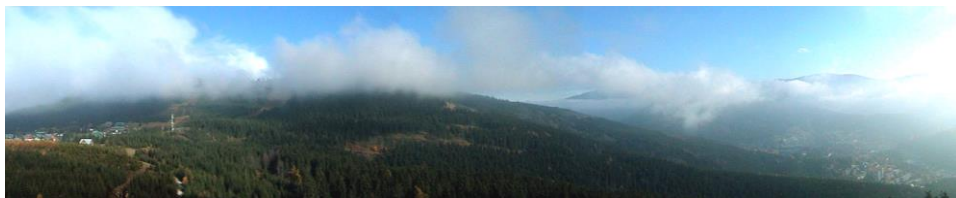
Předvolební kampaň

Jeník také kandiduje

Tak kam vyrazíme?

Panorama mezi Horními Mísečkami a Špindlerovým Mlýnem z Harrachovských skál

Strhává s sebou další a za chvíli je střecha plná. Zmatený Ted by také rád nahoru, ale kudy? Stěny jsou kolmé a hladké, ale když tam vylezli i Psouni, musí to přece jít. Ted využívá zbytky informačního stojanu stojícího v těsné blízkosti bunkru. Zatímco se usilovně drápe nahoru, ostatní se královsky baví. Když se tam konečně dostal, ukázali mu, že zadem vede pohodlná cesta.

„Tede, to se ti trošku nepovedlo, vid,“ konstatuje Slon.

Další zastávka je o kousek dál na Pančavském vodopádu. Ani tady není problém s únavou, spíš s mokřými botami. Voda prostě přitahuje. Cesta k Labské boudě vede na okraji prudkého srázu do údolí, kde teče malý potůček. Ale není to jen tak ledajaký potůček, to je přece Labe!

K prameni Labe je to odtud už jen kousek. A jako vždy je tady nával turistů. Průzkumníci okupují obezděnou studánku. No studánku, on je to vlastně tak trochu podvod na turisty. Skutečný pramen je ještě nějakých pár desítek metrů stranou. Odtud voda teče do této zděné studně a zde oficiálně začíná Labe. Možná však, že studánku zásobují ještě jiné podzemní prameny. Jako správná turistická studánka, i tato je plná mincí. Prý pro štěstí.

„Myslíš, že ti to přinese štěstí, Gágoši?“ kroutí

Jeník hlavou nad Gagarinem, který do studánky hodil svou poslední pětikorunu. „Spíš ti to přinese smůlu, protože nebudeš mít peníze.“

Gagarin si vyhrnuje rukáv a zkouší ze studánky vylovit svoji pětikorunu nebo jiné drobné, ale má smůlu. Dno je příliš hluboko. Smůlu má i Píďa, která si ve vodě namočila rukáv mikiny. Šeďa zatím zkoumá dlážděné koryto pod studánkou plné zelených řas.

„Pak má být to Labe čistý,“ konstatuje.

To už jim bylo jasné, že tady na ně štěstí nečeká, a zvedli se. Zatímco jedna skupina vedená Slonem vyráží na polskou hranici a přes Violík Labským dolem do Špindlerova Mlýna, ostatní se vrací nejkratší cestou přes Horní Mísečky zpět do chaty. I tak je jejich denní porce 23 km úctyhodná.

Slonova skupina prošla trasou dlouhou rovných 30 km. Největší nadšení samozřejmě vzbudilo překročení polských hranic a poté pohled na první letošní sněh. Sněžné jámy dělají čest svému jménu. Na Violíku Slon organizuje speciální fotografii, na které je on a Tom ve stejné pozici jako americký prezidentský kandidát demokratů John Kerry s bývalým prezidentem Billem Clintonem. Dole pak Nikča drží noviny s originálním obrázkem. Slon má stejný náramek pocházející z charitativní akce cyklisty Lance Armstronga, který zvítězil nad rakovinou.

Radovánky na bunkru

Pančavský vodopád

„Kerry drží nad vodou Clinton“

V sobotu je počasí znatelně horší. Průzkumníci se jdou nejdříve podívat na přehradu Labská, kde Slon zaujal na informační tabuli výraz „šoupátková šachta“. Je to sice seriózní technický výraz, ale zkuste si ho říct nahlas.

Podél přehrady a po úbočí Hromovky přes známé sjezdovky se dostávají do Špindlerova Mlýna. Zde přišlo na řadu vítané zpestření v podobě prolézaček, houpaček a malé horolezecké stěny. Normálně je zde vstup za poplatek, ale teď po sezóně tady nikdo není. A tak si Jeník s Píďou dávají horolezecké závody. Aleš zkusí přelézt po čtyřech vodorovných provazových žebřík s dřevěnými příčkami, ale vzápětí přistává na zádech na zemi. Pak šli do informačního střediska Krkonošského národního parku, kde si prohlédli expozici a podívali se na naučný film o Krkonoších.

Zatím venku vysvitlo sluníčko a Slon se rozhoduje, jdeme na túru. Opět se tedy dělí na dvě části a ti turisticky zdatnější vyrážejí údolím Bílého Labe na Luční boudu. Ta má pro Koliňáky určitý význam v tom, že právě u ní je pramen Bílého Labe.

Slon nasadil ostré tempo, a tak se skupina velmi rychle roztáhla. Vzadu se ocitli ti, kteří se kochali nádhernou okolní přírodou, a postupně i ti, kteří se nekochali už vůbec ničím. Nesnadnou úlohu měli reportéři - fotografka Píďa a kameraman Šeďa. Jen se někde na chvíli zastavili, ostatní už byli kdesi v dáli. Už po několika kilometrech došlo na náplast. Nikče se udělal pu-

Sestup na Mísečky

Sestup do Labského dolu

Údolí Bílého Labe

chýř, ale brala to statečně. To ještě netušila, co ji čeká. Občas je předjíždějí cyklisté, ale nejdou o moc rychleji. Píďa zkouší jednoho z nich doběhnout a nedělá jí to velký problém.

Počasí zdaleka není tak pěkné jako v pátek. Sluníčko se objevilo jen na chvilku a teď leží na Luční boudě neproniknutelná vrstva mraků. Naštěstí místní restaurace je v provozu, a tak se Průzkumníci jdou s chutí občerstvit. Slon se nezdává myšlenky zaútočit na Sněžku. Nikča k tomu podotýká, že na Sněžce ještě nikdy nebyla. To rozhoduje. I přes nevlídné počasí se odděluje vrcholová skupina Nikča, Píďa, Běťka, Tom a Slon a vydávají se dobýt vrchol nejvyšší. Ostatní se v klidu vrací přes Kozí hřbety do Špindlerova Mlýna.

No v klidu... Prší, fouká vítr, kdo má kulicha a rukavice, ten vyhrál. Krkonoše ukazují svoji odvrácenou tvář, i když tohle je ještě selanka, mohlo by třeba začít sněžit. Sini má problémy,

přes mokré brýle nevidí na cestu a musí sestupovat pomaleji a opatrně. Ani to ji však neuchránilo od pádu končícího protržením kalhot kdesi... Ten kámen byl proklatě ostrý.

V horách platí, že je třeba si nechat časovou rezervu na nepředvídatelné události. Jedna taková nastala v polovině sestupu, když se Átě náhle bez varování spustila krev z nosu s takovou intenzitou, až to chvílemi vypadalo, že vykrvácí, protože krev nešla zastavit. Toto ponuré místo opouštěli až téměř po půlhodině a zanechali za sebou několik krvavých skvrn na zemi.

Zatím vrcholová skupina ostrým tempem dobývá Sněžku. Cestou na potkali čtyři kluky a dva z nich byli v kraťasech, zatímco naše pětka se už docela klepe zimou. Rychlovýstup na Sněžku za 21 minut je ale dostatečně zahřál.

Slon si nahoře vychutnává jednoho zmateného turistu, který říká:

„Tak tohle je Polská bouda. A kde je ta Česká?“

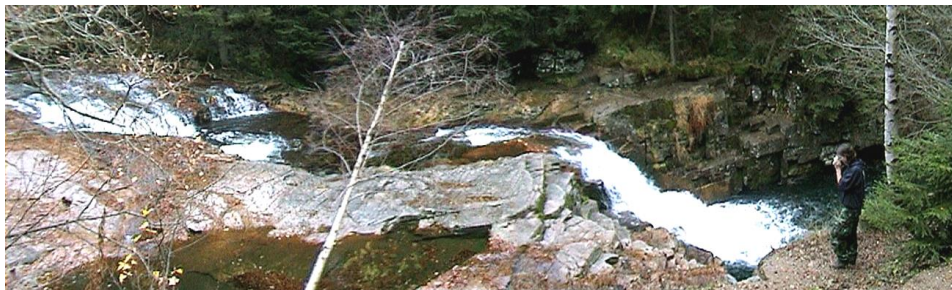
„Támhle v pytlích,“ odpovídá Slon po pravdě, protože Česká bouda byla pro totální zchátralost stržena, trosky nacpány do pytlů a ty jsou vrtulníkem odváženy do vnitrozemí.

„Kdeže jsou ty pytle?“ nechápe turista.

„Támhle co byla ta bouda,“ ukazuje Slon.

Dny už jsou krátké, a tak se ještě rychle vyfotografovali a hajdy zpátky do údolí. Sestup byl velice rychlý. Místy až příliš. Slon zakopl, upadl a ošklivě si odřel bok, ale seběhl Sněžku za pouhých 9 minut. Ostatní za 15 minut. Teď už je čeká jen sestup do Špindlerova Mlýna. Na Kozích hřbetech se dělí o poslední Běťčiny sušenky. Nikča už má puchýřů několik, ale to ji nebrání, aby s Píďou na silnici závodila v běhu na jeden kilometr. Ve Špindlerově Mlýně zakončili den sladkou odměnou v podobě kremrolí.

„Tak tuhle kremrolí sním přímo divoce,“ vrhá se po kratším přemlouvání Běťka na poslední kremrolí.

Fotoreportérka Píďa v akci v údolí Bílého Labe

Ten den si tedy někteří připsali dalších 26, resp. 34 km. Nejvyšší ocenění si ale zaslouží výkon Nikči, protože zdolat 64 km ve dvou po sobě následujících dnech, a ještě takovýmto způsobem, to by dalo zabrat leckterému dospělákovi.

V neděli už zbývá jen dojet domů. Jako na potvoru sluníčko svítí už od rána, je krásně teplo, to by se dělaly hřebenové túry. A ta panoramata! Nedá se nic dělat. Na tomto místě reportáže obvykle odávají zpáteční cestu jednou větou, která sděluje, že se nic nedělo a všichni se šťastně a bez problémů dostali domů. Jenže poslední říjnovou neděli tomu bylo jinak.

Průzkumníci ráno vstali o hodinu dříve, což nebyl problém, protože se posouval čas na zimní, a tak ve skutečnosti vstali stejně jako předchozí dny. První problém se objevil při odstavování chaty. Protože zima se blíží (což se ukázalo už za týden), musí se vypustit voda, aby nezamrzla. Trvalo to déle, než se čekalo, a tak Tom a Slon dorazili na autobusovou zastávku na poslední chvíli. A pak se nedělo nic. Autobus nepřijel.

Původně Míšou a Kačkou nalezený autobus v 10:00 ze Špindlerova Mlýna nevyhovoval, protože na Labské nestavěl. V informačním středisku KRNP si v sobotu v jízdním řádu našli, že zastávkový autobus do Vrchlabí jede v 9:08. Jenže tenhle jízdní řád byl asi starý nebo ustřížený, zkrátka po podrobné prohlídce jízdních řádů na autobusové zastávce se ukázalo, že autobus nejede, protože jezdí jen do konce září. První autobus jede až v půl dvanácté. Je půl desáté a nutnost bleskového rozhodnutí. Slon a Tom vyrážejí do Špindlerova Mlýna ukecat řidiče autobusu v 10:00, aby zastavil na Labské. Kromě Průzkumníků jsou na zastávce ještě další čtyři lidé. Jeden z nich situaci řeší přivoláním taxíku.

Průzkumníci mají štěstí. Pan řidič byl velice ochotný a skutečně na Labské zastavil. Děkujeme tedy tímto za nevšední ochotu řidiči linky Špindlerův Mlýn - Piešťany.

Pak už nebyly žádné podstatné problémy. Motoráček Průzkumníky odvezl z Vrchlabí do Kunčic, odkud odjeli spěšným vlakem do Chlumce nad Cidlinou. Tady už čeká dav lidí na rychlík do Prahy. Ze staničního rozhlasu se ozývá hlášení:

„Rychlík do Prahy z Wroclawi, Letohradu, Hradce Králové,...“

Hlášení zaniklo v hukotu davu, který se hnul ke třetí koleji (logická úvaha davu, první dvě by-

ly obsazené). Náhle se ze staničního rozhlasu ozvalo:

„Já jsem říkal, že má rychlík zpoždění, ne že přijede na třetí koleji!“

Rychlík dorazil za deset minut kupodivu opravdu na třetí kolej. Byl poměrně krátký a dost plný. Když se do něj natlačil čekající dav včetně Průzkumníků, byl přeplněný. Ale jel, a to bylo hlavní, a protože zastavoval až ve Velkém Oseku, tak nikdo nikomu nepřekážel. Ve Velkém Oseku už čekal starý dobrý pantograf, který odvezl Průzkumníky do Kolína.

Vrcholové foto ze Sněžky

Sestup v mlze pod Kozími hřbety

Chata SPŠ Kolín

JAK JSME SE VYDALI DO ALP

vypráví Slon

Halstatt jako na dlani

Naskytla se možnost vyrazit do Rakouska a vylézt na Dachstein. To se neodmítá. A tak jsem věnoval týden shánění různých doplňků, které se v mém šatníku nevyskytují. Jak jsem zjistil, některé z nich nejsou běžné ani v šatnících mých kamarádů. Nakonec se mi ovšem podařilo všechny důležité věci jako mačky, cepín či sněžnice sehnat. Uznávám, že vyrazit na tuto túru v listopadu není obvyklé.

Ve čtvrtek 18. 11. 2004 se scházíme již v kompletní sestavě na bojové poradě. Přes Čechy se zrovna žene větrná bouře a my začínáme pochybovat, zda má v tomto počasí smysl někam jet. Kontrolujeme věci - vše máme, a rozhodnutí odkládáme na druhý den.

Páteční poledne rozhodlo. Jedeme. Rádio sice hlásí popadané stromy a střechy různě po Čechách, ale z dalších zdrojů, především internetu, dospíváme k závěru, že v Rakousku by

mělo být mnohem lépe. Uklidňujeme se tím, že v nejhorším si uděláme hezký výlet okolo halstattského jezera.

V podvečer v klubovně nakládáme věci do auta a chvíli po 19 hodině vyráží naše čtveřice (Kroky, Tom, Sáša a já) směr jih. V Kolíně trochu silněji fouká vítr a poprchává. Rádio hlásí něco o zabitém člověku, na kterého spadla střecha. Shodujeme se, že největším problémem bude cesta na hranice. Domněnka se stává pravdou. Cesta od Českých Budějovic více připomíná místo vhodné pro organizaci světového poháru v běhu na lyžích než hlavní tah k rakouským hranicím. Jedeme asi tak 30 km v hodině, silně sněží. Čas od času nás předjede nějaký kamikadze. Jsme na pochybách, má-li cenu pokračovat v cestě. Zčistajasna se silně sněžení uklidňuje. Pokračujeme tedy. Do Rakouska vstupujeme přes hraniční přechod Dolní

Dvořiště. Pár kilometrů za hranicemi jako mávnutím kouzelného proutku přestává sněžit. Za Lincem Tom střídá Krokyho za volantem a relativně klidně dojíždíme do zimního Halstattu.

Několiokrát městečko projíždíme tam i zpět a hledáme místo k přespaní. Nakonec se nám zdá jako nejvýhodnější kryté parkoviště uvnitř jednoho z tunelů, které vedou k centru města. Tom a Sáša si stelou mezi dvěma vozy, Kroky a já v autě, které nás sem bez problémů dovezlo.

Budík nás v sobotu probouzí v sedm hodin do zataženého rána. Mírně sněží a vítr je prakticky nulový, což je příjemné. Jen toho sněhu na silnicích leží poněkud mnoho. Balíme věci a autem popojíždíme na okraj Halstattu na parkoviště, kde začíná značená cesta číslo 601. Náš plán je dostat se na Simonyhütte přes Wiesberghaus. V průvodci se píše, že by nám to mělo trvat něco málo přes šest hodin. Zde chceme přespat a druhý den vyrazit k vrcholu.

První menší rozrušení přichází v momentě, kdy se dáváme do hovoru se skupinou jeskyňářů, kteří se převlékají vedle nás. Jejich šéf nás uvádí v pochyby tvrzením, že chata, kde chce-

me spát, je v tuto dobu zavřená a jemu že se nezdá příliš rozumné tam chodit. I přesto po Krokyho a Tomově ujištění, že průvodce píše: „chata je celoročně v provozu“, vyrazíme. Kolem půl jedenácté se dostáváme k nákladní lanovce na Wiesberghaus a cedulka na ni jasně hlásí zavřeno. Shodujeme se na tom, že tam tedy zkusíme dojít, zjistíme situaci a v případě se vrátíme. Určujeme 15 hodin jako časovou hranici pro nejzazší okamžik na návrat.

Ani ne 300 metrů od lanovky odbočuje naše cesta ze silnice, po které do teď jdeme. Leží na ní 30 cm krásného, člověkem nedotčeného sněhu. Připínáme sněžnice v místě, kde podle našich původních plánů vůbec žádný být neměl. Sáša se chlubí, že má z chůze na sněžnicích zápočet. My ostatní chvíli sněžnice zkoumáme, neb jsme doposud nic podobného na nohou neměli, ale po chvíli také celkem bez problémů šlapeme do mírného kopce.

Je poledne, začíná mírně sněžit a my stále šlapeme vzhůru. Cesta je stále strmější a ten kdo jde první, což bývá nejčastěji Kroky, si to pořádně užívá. Kolem jedné hodiny děláme

„Vrcholová“ fotografie

krátkou pauzičku na čaj a nějakou tu tatrunku. Podle mapy to zatím vypadá dobře v následujících chvílích bychom měli procházet jedním z prudších úseků naší cesty. Slovo „měli!“ je zde důležité, neboť místa, kde vede cesta, jsou naprosto odlišná od míst, kde v létě roste překrásná horská květena. Za dalších 45 minut, kdy se bojíme ve velmi hlubokém čerstvém sněhu, jsme neurazili ani kilometr. Znovu nad mapou přehodnocujeme naše možnosti a rozhodujeme se pro návrat dolů s tím, že následující den zkusíme z druhé strany vyjet lanovkou pod ledovec a podnikneme cestu k vrcholu odtud.

Cesta z kopce je na sněžnicích mnohem méně namáhavá a díky tomu máme čas si ji pořádně užít. Myslím, že 40 centimetrů prašanu by nenechalo klidným nikoho. Nemalý čas věnujeme taky fotografování panoramat v okolí, ale pravdou je, že počasí není pro tuto činnost ideální. Digitální fotoaparát v hliníkovém provedení má jednu nevýhodu - velmi studí.

Chvilí před setměním přicházíme k autu, kde se převlékáme, a jedeme se podívat k lanovce do Halstattu, zda zde nevyčteme, jak jede ta druhá z jižní strany. V dolní stanici lanovky je pusto a prázdno a cedule oznamuje, že letní sezóna skončila 26. října a ta zimní začne až 17. prosince. Takže i zde máme smůlu. Uchylujeme se tedy k poslední variantě nedělního programu, a to návštěvě solných dolů.

Poslední ranou osudu je pro nás rozhovor s obsluhou u benzínové pumpy, kde se dozvídáme, že i doly jsou v listopadu zavřené. Chvilí nadáváme na tři různé průvodce, ve kterých se píší informace, jímž se nedá zas tak úplně věřit.

Na parkovišti, kde jsme spali, večeríme a po té balíme věci. Kolem osmé vyrážíme zpět do Čech. Zpáteční cestu si lehce prodlužujeme zajíždkou do Salzburgu, kde zastavujeme na malou procházku nočního města a hradu. Zajímavostí je veřejné kluziště uprostřed náměstí.

Pokud někdo nyní nabývá domněnky, že naše strasti končí, není tomu tak. V Čechách je samozřejmě lehce pod dešti se sněhem a pod nulou. Cestáři na situaci nijak nereagují a u Načeradce došlo ještě na sněžné řetězy.

Kolem páté hodiny ranní přijíždíme do Kolína s několika poznatky:

1. nevěřte stoprocentně tomu, co píše průvodce
2. listopad je jeden z nejhorších měsíců pro návštěvu hor

Zapadlý vlastenec

Místo lyží sněžnice

Takhle spí bezdomovci ... a čeští turisté

UZLAŘSKÁ REGATA

4. prosince 2004 se konal již 6. ročník tradiční soutěže Uzlařská regata. Na internetu probíhala anketa, jestli nejlepší čas bude pod 20 sekund nebo ne. Hlasující se rozdělili na dva stejně silné tábory.

Jak ukazují výsledky v tabulce na následující stránce, pole soutěžících bylo velice vyrovnané a o kvalitní časy nebyla nouze. Pod 25 s se dostaly Píďa a Sysel, ale největší souboj o čelní umístění se odehrával mezi Slonem a Tomem. V prvním kole se jen tak oťukávali, ale ve druhém to vypuklo naplno. A byla to bitva. Slon 23,0 s, Tom 23,1 s.

Rozhodovalo třetí kolo. Slon se nechal ukolébát Tomovým zdánlivě vlačným tempem a nikam neposíchal. Jenže Tom klamal tělem a hlavně rukama. Výsledek - 22,9 s!

Rázný konec přetahované o desetiny ale udělala Duda, která ve třetím kole uvázala šestici uzlů za 19,2 s a vítěz byl jednoznačný.

6. ročník uzlařské regaty, které se zúčastnilo 74 soutěžících, byl úspěšný a my už se těšíme na 7. ročník, který proběhne zase za rok, tedy 3. prosince 2005. Můžete opět uzavírat sázky, jestli i za rok padne hranice 20 s, ale nezapomeňte, že naši šampioni na to mají.

Celkové výsledky

1.	Dudu	T. K. Průzkumník	0:19,2	M	53.	Bety L.	T. K. Průzkumník	1:04,4	L
2.	Tom	T. K. Průzkumník	0:22,9	M	54.	Janička	T. K. Průzkumník	1:10,8	P
3.	Slon	T. K. Průzkumník	0:23,0	M	55.	Žralok	T. K. Průzkumník	1:11,4	P
4.	Přída	T. K. Průzkumník	0:23,4	K	56.	Dita Z.	T. K. Průzkumník	1:14,9	L
5.	Sysel	T. K. Průzkumník	0:24,5	M	57.	Jindra	T. K. Mustang	1:15,7	M
6.	Bětka	T. K. Průzkumník	0:25,2	K	58.	Bára H.	T. K. Průzkumník	1:25,9	P
7.	Záškrť	T. K. Průzkumník	0:25,4	K	59.	Vráťa	T. K. Mustang	1:35,4	L
8.	Komár	T. K. Stopaři	0:25,6	M	60.	Kája	T. K. Průzkumník	1:40,3	P
9.	Ted	T. K. Průzkumník	0:25,9	L	61.	Jana Z.	T. K. Průzkumník	2:18,9	P
10.	Mejla	T. K. Stopaři	0:26,4	M	-	Pepa S.	T. K. Průzkumník	D	K
11.	Monča	T. K. Průzkumník	0:27,0	L	-	Helča	T. K. Průzkumník	D	P
12.	Áťa	T. K. Průzkumník	0:28,3	K	-	Mesršmit	19. sk. st. Plaňany	D	L
13.	Aleš	T. K. Průzkumník	0:28,9	M	-	Verča L.	T. K. Stopaři	D	M
14.	Kikina	T. K. Průzkumník	0:28,9	L	-	Morče	T. K. Průzkumník	D	P
15.	Jeník	T. K. Průzkumník	0:28,9	K	-	Gagarin	T. K. Průzkumník	D	P
16.	Motyka	T. K. Průzkumník	0:29,3	L	-	Punťa	T. K. Průzkumník	D	P
17.	Ještěř	T. K. Průzkumník	0:30,5	M	-	Tom V.	T. K. Průzkumník	D	P
18.	Milka	T. K. Průzkumník	0:30,7	L	-	Lucka Š.	T. K. Průzkumník	D	P
19.	Annie	T. K. Průzkumník	0:30,9	L	-	Katka K.	T. K. Průzkumník	D	P
20.	Hanz	T. K. Mustang	0:31,5	M	-	Niky T.	T. K. Průzkumník	D	P
21.	Sini	T. K. Průzkumník	0:31,7	K	-	Franta J.	19. sk. st. Plaňany	D	L
22.	Bakara	T. K. Průzkumník	0:31,9	P	-	Kosmas	T. K. Průzkumník	D	P
23.	Áďa	T. K. Průzkumník	0:32,5	L	<p>M - mošťtí vlcí K - kadeti L - lodníci P - plavčíci</p>				
24.	Kika	T. K. Průzkumník	0:33,8	L					
25.	ByMee	T. K. Průzkumník	0:34,1	L					
26.	Nikča	T. K. Průzkumník	0:34,1	L					
27.	Skyslo	T. K. Stopaři	0:34,1	M					
28.	Lucka Z.	T. K. Průzkumník	0:34,3	L					
29.	Krtek	T. K. Průzkumník	0:34,4	K					
30.	Tonda	19. sk. st. Plaňany	0:34,8	K					
31.	Vejdy	T. K. Průzkumník	0:35,3	P					
32.	Fred	T. K. Průzkumník	0:36,0	L					
33.	Koko	T. K. Průzkumník	0:36,1	K					
34.	Albín	T. K. Průzkumník	0:36,6	L					
35.	Hop	T. K. Oregon	0:36,7	M					
36.	Pingu	T. K. Průzkumník	0:37,4	K					
37.	Jackyll	T. K. Průzkumník	0:38,0	L					
38.	Kokos	T. K. Průzkumník	0:38,1	K					
39.	Hykšák	7. sk. odd. Havrani	0:42,5	M					
40.	Čerča	T. K. Průzkumník	0:42,8	P					
41.	Ála D.	T. K. Průzkumník	0:43,7	P					
42.	Káťa	T. K. Průzkumník	0:43,8	M					
43.	Vápno	T. K. Stopaři	0:44,3	K					
44.	Hroch	19. sk. st. Plaňany	0:45,4	M					
45.	Bandaska	T. K. Průzkumník	0:49,8	P					
46.	Měďa	T. K. Průzkumník	0:49,9	P					
47.	Anča	T. K. Arníka	0:49,9	K					
48.	Legolas	T. K. Průzkumník	0:51,7	P					
49.	Kozel	T. K. Průzkumník	0:53,2	L					
50.	Míša	T. K. Průzkumník	0:53,4	M					
51.	Lukáš B.	T. K. Průzkumník	0:57,6	P					
52.	Bobr	T. K. Oregon	0:59,6	M					

Nejlepší z nejlepších

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Připravované akce:

18. prosince	výprava
23. prosince	vánoční besídka
15. ledna	výprava
29. ledna	výprava
12. února	výprava
20. - 26. února	zimní tábor Jedlová
12. března	výprava
24. - 26. března	výprava
9. dubna	výprava
23. dubna	výprava
14. května	Vlajková hra - 7. ročník
14. května	výprava
28. května	Nouzovská Třístovka - 8. ročník
11. června	výprava
24. - 26. června	Velký tah
25. června	výprava
2. - 8. července	stavba tábora
9. - 30. července	letní tábor Nouzov
23. července	návštěvní den na táboře

Pozdrav od Mártýho

Ozval se nám Mártý, bývalý hlavní vedoucí několika táborů. Zdraví všechny Průzkumníky a posílá krásné podzimní fotografie ze starého hryzelského tábořiště. Tady je jedna z nich.

Přestavba srubu pokračuje

Ani na podzim se nezastavily práce na rekonstrukci srubu. 13. listopadu byl na místě zrušené boční verandy vybudován zděný sklípek, nad kterým vznikne srubová kuchyň.

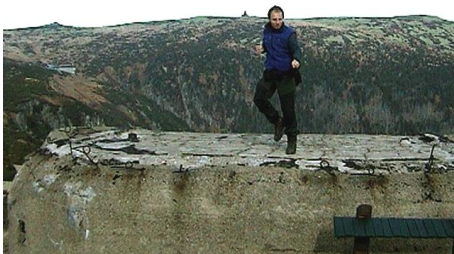
Křížův rybník na suchu

Neobvyklý pohled se naskytl v polovině listopadu všem, kteří zavítali ke Křížovu rybníku. I zde proběhl výlov, takže rybník byl vypuštěn. Tento stav bude zajisté využit k opravám hráze.

*Co dokáže jeden dudek
(Dudu to svádí na bobra)*

Slonův tanec na bunkru

Miša a Píďa - že by folklórní vystoupení?

Kuriozity ze světa

Takhle jezdí s lodí profici